

Sygn. akt IV U 775/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 czerwca 2018 r. w S.

odwołania M. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 31 sierpnia 2017 r. Nr (...)

w sprawie M. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo M. W. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 lipca 2017 roku do 30 czerwca 2020 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. na rzecz M. W. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 775/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 31 sierpnia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił M. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 lipca 2017r. wskazując, że u ubezpieczonej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła M. W. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazała m.in., że organ rentowy dokonał błędnej oceny stanu jej zdrowia. Ubezpieczona wskazała, iż jej stan zdrowia nie uległ poprawie, a wręcz przeciwnie z uwagi na wiek jej schorzenia charakterze kardiologicznym, pulmonologicznym, endokrynologicznym, reumatologicznym, okulistycznym oraz psychologiczno-psychiatrycznym pogłębiają się (odwołanie k. 1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 16 sierpnia 2017r., która nie

stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a zatem ubezpieczona nie spełniła przesłanek do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 3-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona M. W. uprawniona była do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 lipca 2015r. do 30 czerwca 2017r. (decyzja k.62 akt rentowych za wnioskiem z 17 listopada 2014r.). W dniu 31 maja 2017r. ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.71-72 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 18 lipca 2017r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z 18 lipca 2017r. k.73 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 16 sierpnia 2017r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia lekarza orzecznika k.154-154v akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 16 sierpnia 2017r. k.76 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 31 sierpnia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 lipca 2017r. (decyzja z 31 sierpnia 2017r. k.77 akt rentowych).

M. W. ma (...) lat i wykształcenie zawodowe- szwaczka. Ubezpieczona pracowała jako szwaczka, brakarz oraz kontroler jakości w zakładach produkujących, szyjących odzież, jak również jako pomoc kuchenna w szkole (świadczenia pracy k.4, 6-8 akt rentowych za wnioskiem z 26 listopada 1999r.). Obecnie ubezpieczona pracuje w SP ZOZ (...) Pogotowia (...), jako sprzątaczką na umowie zlecenie (oświadczenie ubezpieczonej k.71v akt sprawy).

Ubezpieczona cierpi na niedomykalność zastawek mitralnej i trójdzielnej przebiegające z powiększeniem przedsionków i prawej komory – w 1982r. przeszła zabieg chirurgicznego zamknięcia otworu w przegrodzie międzyprzedsionkowej, a ponadto nadciśnienie płucne, nadciśnienie tętnicze, napadowe migotanie przedsionków w wywiadzie, wole guzowate naczynne, prawdopodobnie w mechanizmie choroby B., eutyreozę w trakcie terapii T., hiperprolaktynemię w obserwacji, przewlekłą astmę oskrzelową kontrolowaną farmakologicznie, rozstrzenia oskrzeli, stan po leczeniu operacyjnym zespołu kanału lewego nadgarstka, nieomogę bólową nóg, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa bez aktywnych objawów korzeniowych, stan po leczeniu operacyjnym zespołu cieśni kanału nadgarstka strony lewej. W zakresie procesów orientacyjno-poznawczych u ubezpieczonej występują zaburzenia depresyjne i lękowe mieszane o podłożu sytuacyjnym z możliwością dysfunkcji organicznych (...). Analiza dokumentacji medycznej wskazuje na stałe pogarszanie się sprawności układu krążenia ubezpieczonej. Niedomykalność zastawek mitralnej i trójdzielnej powiększa się, co powoduje narastającą rozstrzeń obu przedsionków i zaburzenia hemodynamiczne skutkujące wzrostem ciśnienia w krążeniu płucnym, które, jak wskazuje badanie echokardiograficzne z maja 2017r., uległo rozwojowi. Badanie holterowskie z lutego 2017r. wykazuje bardzo różnorodne zaburzenia rytmu serca od okresowo występującej tachykardii do 130/min do bardzo wolnej pracy serca ok. 40/min. Występują okresowo zmieniające się zaburzenia rytmu pochodzenia komorowego i nadkomorowego, w tym napady migotania przedsionków. Rozpoznane u ubezpieczonej schorzenia kardiologiczne naruszają sprawność organizmu ubezpieczonej w stopniu powodującym dalszą częściową niezdolność do pracy. Istniejące zaś pozostałe schorzenia, w tym astma oskrzelowa i schorzenia narządu ruchu dodatkowo przyczyniają się do uznania niezdolności do pracy. Stwierdzona u ubezpieczonej częściowa niezdolność do pracy istnieje dalej, tj. od 1 lipca 2017r., a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 30 czerwca 2020r. (łączna opinia biegłych sądowych k.22-24 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej M. W. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił

łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art. 12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonej istnieje w dalszym ciągu niezdolność do pracy, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych w składzie ortopeda-traumatolog, neurolog, pulmonolog, kardiolog-endokrynolog oraz psychiatra dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczona jest nadal, tj. od 1 lipca 2017r. osobą częściowo niezdolną do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 30 czerwca 2020r. W złożonej opinii biegli rozpoznali u ubezpieczonej szereg opisanych wyżej schorzeń, z których wiodące są schorzenia kardiologiczne. W ocenie biegłych schorzenia kardiologiczne przy współistnieniu innych schorzeń, w tym astmy oskrzelowej oraz schorzeń narządu ruchu naruszają sprawność organizmu ubezpieczonej - której kwalifikacje ukierunkowują ją wykonywania pracy fizycznej - w stopniu powodującym dalszą częściową niezdolność do pracy w okresie od 1 lipca 2017r. do 30 czerwca 2020r.

Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonej, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona.

Sąd nie uwzględnił wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych, gdyż w ocenie Sądu zastrzeżenia organu rentowego do opinii dotychczasowych biegłych (zgłoszone w piśmie na k.35 akt sprawy) stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłych. Wbrew twierdzeniom organu rentowego opinia biegłych jest spójna. Biegli wskazali w niej na schorzenia kardiologiczne, jako schorzenie powodujące niezdolność ubezpieczonej do pracy i towarzyszące im inne schorzenia, które przyczyniają się do istnienia tej niezdolności.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

W konsekwencji, podstawę rozstrzygnięcia o kosztach stanowić powinna zasada odpowiedzialności za wynik procesu. Dlatego też, w nawiązaniu do regulacji wyrażonych w art.98§ 1 i § 3 kpc w zw. z §9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.), Sąd orzekł jak w pkt II wyroku.